UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 764. Pavli Pap. Annus 8. Const. Copr. Imp. Annus 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Visual Library

XX. Sed quæ tunc monſtruoſa portenta futurorum malorum præſagia ſint oſtenſa diuinitus ad compeſcendã grauiſſimam impietatem, Theophanes qui aderat, ita narrat: *Eodem anno à Kalendis Octobris factum eſt gelu magnum & amariſſimum non ſolum in terra noſtra, verum etiam in Oriente, & multo magis in Septentrionali parte, vt pelagus Ponti vſq; ad centum milliaria præ glaciei rigore in lapidis duritiam fuerit verſum, habens cubitos in ſuperficie ad profundum triginta, cũctis nimirum regionibus ab ipſa Ziccia vſque ad Danubium & Euphaſiamum, Danaſtri quoque & Danapri atque Necropela, necnon & per reliquas ripas vſque ad Meſembriam & Mœſiam ſimiliter patentibus. Cumq; huiuſmodi gelu niue fuiſſet coopertum, ſuper alios viginti cubitus creuit; ita vt mare aridæ conformaretur, & pedibus calcaretur in ſuperficie glaciei à Cazaria & Bulgaria, quam & adiacentibus inſulis, tam ab hominibus, quàm ab agreſtibus & manſuefactis animalibus. Februario verò menſe ipſius ſecundæ Indictionis huiuſmodi gelu per iuſſionem Dei in multas ac diuerſas ſpecies montis ſcißas conciſiones in Danuſiam & Hieron deſcendit, taliter per anguſtum pelagus peruenerunt ad Vrbem, & vſque ad Propontidem, & Abydum. & inſulas omnes, maritimasque & ripas implentes; quarum videlicet conciſionum inſpectores & nos ipſi extitimus, deſcendentes ſuper vnam earum cum quibuſdam triginta coætaneis noſtris, &c.*

XXI. Ingentem hæc ſecutam eſſe ſiccitatem, ita vt fontes areſcerent, idem tradit, ſignaq; de cœlo viſa, adeò vt vltimum imminere diem homines exiſtimarent.

Sed ſolus Imperator ex tot prodigijs non ſolùm nullam eſt conſecutus vtilitatem, sed in deterius prolapſus, quem geſtabat in animo Neſtorianiſmum propalare ſtudens, illum primò Conſtantini Patriarchæ in aures ingeſſit, ſed ab eo repulſus quieuit à propoſito hæreſis diuulgãdæ, ratus nimirùm fruſtrà in alios laboraturum, ſi ipſum, de quo adeò benè meruerat, Conſtantinum adeò auerſum inuenit. ſed audi Theophanem: *Imperator accerſito Patriarcha dixit ei: Modo quid vos læderet, ſi diceremus Θεοτόκον, Χριστοτόκον? At ille hunc complexus ait: Miſerere domine, ne ad cogitationem tuam veniat ſermo iſte. Nonne vides qualiter diuulgetur & anathematizetur Neſtorius in tota Eccleſia? Qui reſpondens ait: Ego diſcere volens interrogaui: verùm vſque ad te ſermo.* Ita verſipellis cum videret non recipi quod propoſuit, ignorantiam ſimulauit.

Vides in Conſtantino (quod itidem ſuperiùs dictum eſt) quod vidiſti in Leone eius parente, negatorem & ipſum fuiſſe Chriſti diuinitatis, vt intelligas per quos diabolus hæreſim aduerſus imagines in medium protulit, adeò vt tandem oſtenderet vnde originem duxerit, & per quos primùm fuerit promulgata, hoc ſit eam pleniſſimè confutaſſe, quod impoſſibile fuerit, vt Spiritus ſanctus ipſos aſſtaurit, qui Chriſti eſſent diuinitatis negatores. Diſce pariter quos ſint æmulati noſtri temporis Nouatores in ſacras imagines hoſtes & in monachos infenſiſſimi, nempe Conſtantinum Copronymum ſæcem omnium ſceleſtiſſimorum Imperatorum: & tu prudens diſce diſcipulos à magiſtro.

IESV CHRISTI
Annus 764.

PAVLI PAP. Annus 8. CONST. COPR. IMP. Annus 24.

I. CHRISTI Redemptoris ſequitur annus ſeptingenteſimus ſexageſimus quartus Indictione ſecunda notatus, quo cùm iam fama increbuiſſet in Gallijs, per ſanctiſſimum Pontificem Paulum plurima Sanctorum corpora eſſe è cœmeterijs in Vrbem tranſlata, eorum cupidi Franci Sanctorum cultus ſtudioſiſſimi, mittunt Legatum Romam ad eum Pontificem, rogantes vt aliqua ex Sanctorum corporibus recens inuentis darentur in Gallias transferenda. Functum tradunt hac legatione Crodogandum religioſiſſimum virum Metenſem Epiſcopum, atque accepiſſe ab eo corpora ſanctorum Martyrum, Gorgonij, Naboris, & Nazarij. Verùm potiùs diximus ex ijs partem, quàm ipſa integra accepiſſe corpora: ſiquidem vt taceamus de cæteris: ipſius Gorgonij corpus vſq; hodie recondi tum habetur in baſilica Vaticana in Confeſſione S. Gregorij Papæ. Porrò qui hæc de tranſlatione tradunt, habent repoſitum Gorgonium in Gorzia, Naborem in Illyriaco, & Nazarium in cœnobio Loriſham. Verùm Naboris & Nazarij ſacras reliquias pluribus in locis iam diu ante fuiſſe diuiſas atque honorificè collocatas, alibi diximus in Notis. Quo igitur tempore Sanctorum cultus perfidia Imperatoris in Oriente tantoperè labefactatur, in Occidente & apud Italos & Francos (vt vides) & apud Hiſpanos etiam magis magiſque floruit, vt quæ dicta ſunt de reliquijs ſancti Vincentij Martyris, ſatis oſtendunt.

IESV CHRISTI
Annus 765.

PAVLI PAP. Annus 9. CONST. COPR. IMP. Annus 25.

SEPTINGENTESIMVS ſexageſimus quintus Redemptoris annus vertitur, Indictione tertia inchoata, quo Imperator Conſtantinus odio exæſtuans in monachos Orthodoxos ob cultum ſanctarum imaginum, reuocat ab exilio ſanctum Stephanum Confeſſorem ex Inſula Proconeſo, vltimum de eo ſumpturus ſupplicium. Quod ad tempus ſpectat, errare videtur Theophanes, dum habet hoc anno abſtractum ipſum à monaſterio Auxentiani montis, & Conſtantinopolim ductum ad martyrium conſummandum. Cæterùm cùm martyrij Acta habent, hoc anno, poſt biennium ſcilicet ab exilio eſſe Stephanum reuocatum Conſtantinopolim, martyrium verò poſt annum ab eodem conſummatum. Qua autem occaſione idem Imperator eum reuocandum putarit, ex eiſdem Actis quàm ſinceriſſimè ſcriptis accipies: Accidit enim, vt cùm ingentia in dies ab eo miracula edita noſcerentur, quod ab illis mirum in modum eiuſdem Imperatoris redargueretur impietas, ipſum è medio tollendi peſſimus homo peſſimum conſilium iniit. Deus enim per eum diuinitus oſtenſis ſignis rudi populo qui neſciret litteris concertare, ſatis apertè ſignificauit, penes quos verè eſſet Fides Catholica. Quid enim aliud vera miracula quàm vox Dei cœlitus clamans, ac comprobans ex eis Fidem, cùm eiuſmodi gratia negata ſit ſemper hæreticis, vt vera miracula poſſent edere? I. S. STEPHANVS IVSSV IMP. REVOCATVR CONSTANTINOPOLIM

At quænam fuerint tanta illa à Stephano ſigna edita, quorum fama peruenerit Conſtantinopolim, atque adeò ipſum exagitauerint Imperatorem, iam audi; atq; primũ de eius vitæ inſtituto toto iſto biennio in columnã tranſacto: *Perinde autem* (inquit auctor) *ac ſi magnos conſecratæ vitæ labores tunc primùm iniſſet, ita ſeipſum aſperrimis quibuſq; certaminibus dedebat, non ſecùs videlicet ac ſi certamen ipſe ſecum inſtituiſſet, atque id contenderet, vt vna cum ætate labores quoque nouo incremento cumularet. Quam ob cauſam diuina quoque miraculorum gratia ipſi infuſa, atq; admirabilium operũ admirabilis effector extitit. Cæcus enim quidam iuxta illum Euangelicum à natiuitate cæcus, ad eum adiens ſupplexq; caſtam vocem vnà cum patre ſubmittens, lucem quam nunquam experius, oblitus ſibi dari rogabat. Ipſe autem, vt qui modeſtè atque humiliter de ſe ſentiret, primùm detrectabat. Cùm verò ille ſupplex inſtaret: Si fidem (ait cum inquit) in Deum habes, ſi imaginis ipſius cultor es, lucem ac rerum ab eo admirabili modo conditarum pulchritudinem intuere. Vix hæc dixerat, cùm ille apertis oculis, ac purgatâ ea, quæ oculis effuſa erat, cæcitate, lætus ac lucem cernens ambulabat: ceſſitq; omni exceptione maior miraculi à Stephano editi. Atq; hoc primum & maximum in ea inſula beati viri miraculum extitit.* II. VIRTVTES, IMAGINVM STEPHANVS MVLTA MIRACVLA EDIT. CÆCVS CVRATVR.

Alterum autem atque eo poſterius (etiamſi quàm haud ſcio an potentiâ inferius cenſeri debeat) huiuſmodi fuit. Fœmina quidam haud abſimili loco nata, quæ Cyzici degebat, filium erat nouenem à malo dæmone diuexatum. Quo ſecum aſſumpto mater, in inſulam profecta eſt. Vt autem ipſe admirandi viri cubiculum vel ſaltem III. ARREPTITIVS CVRATVR.